

Kleurrijke laatbloeier

Op aanraden van zijn echtgenote begon Ben Haveman twee jaar geleden met schilderen. Inmiddels heeft hij meer dan driehonderd kunstwerken geproduceerd. Het is dat de Hoofddorper nog een baan als inspecteur bij Rijkswaterstaat heeft, anders zou hij alleen maar met schilderen bezig zijn. 'Ik kan gewoon niet stoppen.'

Bij Rijkswaterstaat is Haveman gespecialiseerd in het vervoer van gevaarlijke stoffen. 'Ik werk bij de Inspectie Verkeer en Waterstaat in Den Haag en heb er ondertussen 37 dienstjaren opzitten. Nog steeds heb ik het ontzettend naar mijn zin. Het voordeel van het ambtenarschap is dat je over redelijk veel vrije tijd beschikt. En die vrije tijd heb ik sinds twee jaar opgevuld met schilderen. Als kind was tekenen een van mijn hobby's. Nadat ik er

jarenlang niets meer aan gedaan had, opperde mijn vrouw om weer eens te gaan tekenen. Het toeval wil dat ik de volgende dag tijdens mijn werk langs de weg een grote partij tekenkarton aantrof. Alsof het zo moest zijn. Ik heb de spullen mee naar huis genomen en ben meteen weer met tekenen begonnen.'

Zoektocht

De afgelopen twee jaar waren voor Ben

Haveman vooral een zoektocht naar zijn creatieve talenten. Zo ruilde hij al vrij snel zijn tekenpotloden en papier in voor een stel kwasten en linnendoek en begon hij met schilderen. Zijn eerste schilderijen bestonden uit zogenaamde mozaïekontwerpen en daar is hij op voort gaan borduren. Zijn huidige werk laat zich het beste omschrijven als collageachtige composities met als accenten balans, kracht en ritme. Kenmerkend zijn de kleurrijke abstracte en figuratieve vormen.

‘Ik ben ooit met exacte vormen begonnen. Heel snelle patronen die ik invulde met kleur, waardoor in veel gevallen mens- en dierfiguren ontstonden. Op een gegeven moment heb ik dat losgelaten en ben ik meer in de Cobrastijl gaan schilderen. In mijn omgeving werd daar minder enthousiast op gereageerd, terwijl ik dat zelf juist ontzettend leuk vond. Kennelijk willen mensen toch iets herkenbaars zien...’

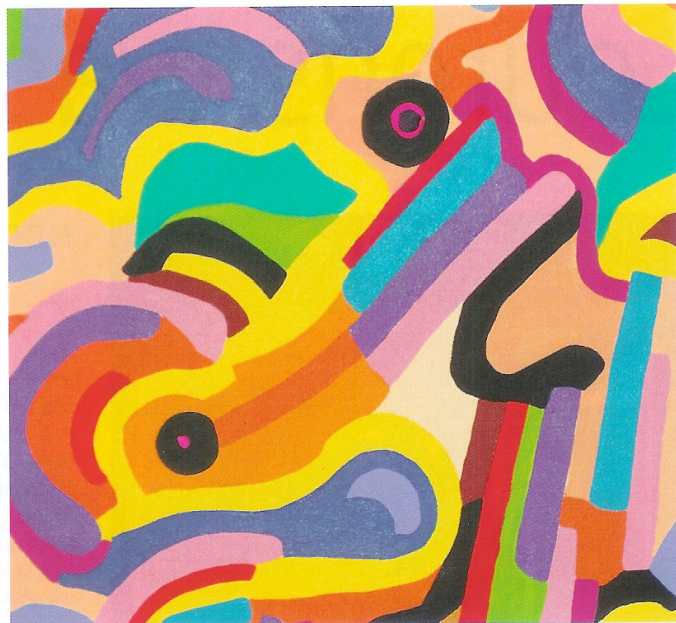
Kleuren zijn belangrijk voor de schilderende ambtenaar. ‘Ze vormen voor mij het contrast met de toch wat sombere tijd waarin wij op dit moment leven. Misschien is mijn karakter ook wel zo. Ik ben altijd kleurrijk van binnen. Bij ambtenaren denken mensen vaak aan wat grijze, saaie figuren. Een beeld dat volgens mij niet voldoet aan de werkelijkheid. Zeker niet als ik over mezelf spreek. Ik voel me ook geen ambtenaar.’

Leergierig

Haveman is een leergierige autodidact, die veel experimenteert maar daarnaast zijn ogen en oren goed open houdt en dankbaar gebruik maakt van de goed bedoelde adviezen van collega-schilders. ‘De bekende Zandvoortse kunstenaar Marianne Rebel spoorde mij aan om te gaan schilderen. Van anderen leerde ik de geheimen achter de techniek.’

De Hoofddorper is een gepassioneerd schilder. ‘In principe schilder ik iedere dag. Als ik vrij ben, ik werk vier dagen in de week, begin ik ’s morgens vroeg en ik schilder tot laat in de avond door. De schilderijen die ik maak vergen erg veel tijd, omdat ik ze in totaal zes keer overschilder. Daardoor krijgen de kleuren een mooie intensiteit.’

Na ruim driehonderd schilderijen te hebben geproduceerd is voor Ben Haveman de tijd gekomen om met zijn werk ook naar buiten te treden. Daarbij heeft hij wel enige schroom

moeten overwinnen. ‘Van oorsprong heb ik een bescheiden karakter en ik ben niet iemand die zo nodig in de schijnwerpers moet staan. De eerste keer dat mensen van mij een schilderij wilden kopen, was ik daar helemaal niet gelukkig mee. Ik wilde dat eigenlijk niet. Uit praktische overwegingen, ons hele huis stond op een gegeven moment vol met schilderijen, ben ik mijn werk wel gaan verkopen.’

Overwinning

Haveman is ervan overtuigd dat het schilderen zijn leven, maar ook zijn karakter heeft veranderd. Van enige bescheidenheid is wat zijn creatieve uitingen betreft geen sprake meer. ‘In het begin werd er nogal negatief op mijn werk gereageerd. Vaak kreeg ik te horen van: Iedereen moet tegenwoordig zo nodig schilderen. Wie zit hierop te wachten en rijk zul je er nooit mee worden. Inmiddels heb ik ruim honderd schilderijen verkocht. Ik wil uiteindelijk dat de hele wereld weet dat ik schilder en mijn werk kent. Mijn aanvankelijke terughoudendheid laat ik steeds meer varen, omdat ik met het schilderen iets wil bereiken. Ik heb geen vastomlijnd doel, maar wil wel graag bekend worden. De aanvankelijke negatieve reacties hebben mij hierin extra gemotiveerd. Ik wil mij gewoon bewijzen. En het leuke is dat enkele sceptici van het eerste uur nu graag van mij een schilderij aan de muur willen hebben. Dat is op zich al een prachtige overwinning.’

‘De hele wereld moet weten dat ik schilder’